

Herran kutsu uudelle tielle

1. Moos. 11:27-12:5

11:27. Nämä ovat Terahin suvun vaiheet. Terahille syntyivät Abram, Naahor ja Haaran, ja Haaranille syntyi Loot.

28. Haaran kuoli ennen isäänsä Terahia synnyinmaassaan Kaldean Uurissa.

29. Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abram vaimon nimi oli Saarai, ja Naahorin vaimo oli Milka, Haaranin tytär. Haaran oli Milkan ja Jiskan isä.

30. Saarai oli hedelmätön, eikä hänellä ollut lasta.

31. Terah otti mukaan poikansa Abram, poikansa Haaranin pojan Lootin ja miniänsä Saarain, poikansa Abram vaimon. He lähtivät Uurista mennäkseen Kanaaninmaahan, kulkivat Haaranin asti ja asettuivat sinne asumaan.

32. Terahin elinpäivät olivat kaksisataaviisi vuotta. Sitten Terah kuoli Haaranissa.

12:1. Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.

2. Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinua ja teen nimesi suureksi, ja sinä tulet olemaan siunauksena.

3. Minä siunaan ne, jotka siunaavat sinua, ja kiroan sen, joka kiroaa sinua, ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maailman sukukunnat."

4. Abram lähti, niin kuin Herra oli hänelle puhunut, ja Loot meni hänen kanssaan. Abram oli Haaranista lähtiessään seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

5. Abram otti mukaan vaimonsa Saarain, veljenpoikansa Lootin ja kaiken omaisuuden, jonka he olivat koonneet, sekä palvelijat, jotka he olivat hankkineet Haaranissa. He lähtivät kulkemaan kohti Kanaaninmaata ja saapuivat sinne.

Herra kutsuu

Oletko kuullut Jumalan kutsun? Kukaan ei voi tulla uskovaksi kristityksi, ellei Jumala häntä kutsu. Jumala haluaa pelastaa ihmisiä ja siksi hän kutsuu meitä kääntymään ja tulemaan luokseen. Kysymys on viime kädessä kutsusta häällön ylittävään riemuun Kristuksen kautta Jumalan yhteydessä. Pelastuskutsun saaneet ja sen vastaanottaneet saavat sitten myös kutsun tehtävään Jumalan valtakunnan levittämiseen. Aabrahamin saamassa kutsussa molemmat kutsut tulivat yhdessä.

Syntymästä kuolemaan

Aabrahamin tavoin jokainen ihminen syntyy tähän maailmaan johonkin sukuun, jossa tiettyssä paikassa. Kukaan meistä ei ole itse päättänyt syntyä, vaan Jumala on sanallaan meidät luonut meidät jokaisen erikseen ja kutsunut elämään. Maailma, johon synnyimme, ei kuitenkaan ole mikään paratiisi syntiinlankeemuksen seurauksena. Täällä vallitsee synnin, kuoleman ja Saatanan todellisuus. Jokainen syntymä merkitsee kuoleman alkua, sillä jokainen meistä on syntinen syntymästään asti. Kun Jumala meidät kuitenkin kutsui elämään synnin todellisuuden keskellä, Hän teki sen siksi, että Hän oli Jeesuksessa valmistanut jokaista syntistä varten myös pelastuksen, pääsyn kuoleman ylittävään elämään.

Ihminen luotiin iankaikkisuusolennoksi, jonka olemassaolo ei tule milloinkaan päätymään. Ruumiillinen kuolema on synnin palkka, se on rangaistusta syntisyydestämme. Mutta vielä enemmän hengellinen kuolema, ero elämän lähteestä Jumalasta ja sitä seuraava iankaikkinen kuolema Jumalan pyhässä tuleksa ovat synnin palkkaa. Luodessaan meidät Jumala tiesi, että saisimme syntisen luonnon Aadamin jälkeläisinä. Jo ennen maailman perustamista Hän näki meidät ja tilamme ja teki Jeesuksessa päätöksen pelastaa jokaisen syntisen ihmisen, joka uskossa kääntyy

Hänen puoleensa ja turvaa Jumalan Pojassaan Jeesuksessa valmistamaan sovituksen.

Kutsu ikuiseen elämään

Päästäksemme osalliseksi Jeesuksen valmistamasta pelastuksesta, syntien anteeksiantamuksesta ja ikuisesta elämän yhteydestä Jumalan kanssa aina kirkkauden valtakuntaa myöten, Jumala kutsuu jokaisen ihmisen aivan henkilökohtaisesti ottamaan vastaan Hänen Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta täysin valmistamaansa ja meille ilmaiseen pelastuksen. Kutsun vastaanotto merkitsee paluuta Jumalan yhteyteen Jeesuksen seurassa.

Aabrahamin saama Jumalan kutsu ja se miten hän siihen vastasi on kuva siitä, millaisen kutsun Jumala meillekin antaa, kun Hän haluaa antaa meille elämän uudestisyntymisessä. Luonnollinen syntymä vie kuolemaan, mutta uudestisyntyminen vie iankaikkiseen elämään, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa.

Vanha ja Uusi testamentti

Aabrahamin saama kutsu ja siihen sisältynyt lupaus uskon kautta saatavasta vanhurskaudesta eli Jumalalle kelmollisuudesta on keskeinen asia Vanhassa testamentissa. Vanhan testamentin nimi juontaa siitä, että Jumala on liitto- eli sopimussuhteessa oman kansansa kanssa.

Ennen kuin jatkamme Aabrahamin kutsusta, käymme läpi hieman sitä taustaa, jolta kutsu nousi. Katsahdamme hiukan Vanhan testamentin suuriin linjoihin, jotka johtavat sitten Uuteen liittoon.

Testamentti on sopimusasiakirja kuolevan ja jälkeen jäävien välillä. Sen perusteella kuolevan omaisuus siirtyy testamentin saajan omistukseen laatijan kuoleman jälkeen. Testamentti on siis liittoasiakirja. Vanhan Testamentin eläinuhrit edustivat Lupauksen antajan kuolemaa ja ne viittasivat lopulliseen ja varsinaiseen uhriin, jonka Jumala antoi Golgatan ristillä. Jeesuksen kuollessa tuli Uusi testamentti voimaan. Sen lupaus Jeesuksen omaisuuden luovuttamisesta testamentin vastaanottajalle toteutuu, kun ihminen tunnustaa syntinsä ja turvaa Jeesuksen uhriin omien syntiensä sijaiskärsijänä.

Vanha testamentti on kuin piirustukset ja Uusi kuin rakennus, joka piirustusten mukaan pystytettiin. Vanha on siis profetia ja Uusi sen täyttymys. Vanha ja Uusi testamentti ovat sisällöltään samat, lupaus ja sen täyttymys. Vanhan liiton uskovat turvasivat edessä olevaan Jumalan valmistamaan lunastukseen, jonka esikuvana toimivat uhrit. Uuden liiton uskovat taas katsovat taaksepäin jo tapahtuneeseen lunastukseen Golgatan ristillä.

Vanhan testamentin yleislinjoja

Jumalan luomaan maailmaan tunkeutui synty Aadamin lankeemuksen myötä. Siitä alkoi sekä ihmiskunnan synnin historia että Jumalan armon historia. Jumala puuttuminen ihmiskunnan elämään ilmeni tuomioina ja armona. Jumala, joka loi sanallaan kaiken, puhui Vanhassa liitossa antaen lupauksia ja varoituksia. Uskovien kuuliaisuuteen Hän vastasi siunauksilla ja tottelemattomuuteen kirouksilla. Niin Vanhassa kuin Uudessakin testamentissa on sekä lain saarnaa että evankeliumia.

Syntiinlankeemusta seurasi ihmiskunnan syvenevä turmelus, joka huipentui vedenpaisumukseen. Siinä pelastui vain Nooa ja hänen perheensä kahdeksan henkeä, joista nykyinen ihmiskunta polveutuu. Mutta jälleen ihmiskunta kääntyi epäjumalanpalvelukseen. Jumala suuressa arnessaan valitsi ihmisten joukosta Aabrahamin ja teki hänen kanssaan liiton siitä, että hänen jälkeläisestään syntyisi maailman Vahtaja, jonka kautta kaikki sukukunnat saisivat siunauksen.

Aabrahamista eteenpäin Vanha testamentti on Israelin välityksellä tapahtuneen Jumalan ilmoituksen historiaa. Jumala puhui Mooseksen ja profeettojen kautta tälle kansalle, jonka tehtävä oli kirkastaa Jumalaa muille kansakunnille. Kun Israel epäonnistui tehtävässään ja surmasi oman Pelastajansakin, Jumala valisti kristillisen seurakunnan Aabrahamin siunauksen levittäjäksi.

Uudessa testamentissa palataan monessa kohdin Aabrahamiin, hänen saamaansa lupaukseen ja hänen uskoonsa, joka luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Puolustuspuheensa Stefanoskin aloitti vetoamalla Aabrahamiin.

Aabrahamin kutsu

Stefanos vastasi: "Miehet - veljet ja isät! Kuulkaa minua. Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Abrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennen kuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan.' Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala siirsi hänet sieltä tähän maahan, jossa te nyt asutte. Jumala ei antanut hänelle siitä perintöosaa, ei jalanleveyttäkään, mutta lupasi antaa sen omaksi hänelle ja hänen jälkeensä hänen jälkeläisilleen - vaikka Abrahamilla ei ollut lasta. (Ap.t. 7:2-5)

Aabrahamin suku oli epäjumalanpalvelijoita. Heidän keskeltään Jumala kutsui Aabrahamin. Kutsu sisälsi erottautumisen sekä ulkoisesti että sisäisesti epäjumalista. Se oli kutsu pois maasta ja suvusta. Se oli suostumista Jumalan johdatukseen ja menemään luvattuun maahan.

Ekklesia - ulos kutsutut

Seurakunnasta käytetään Uudessa testamentissa sanaa ekklesia, joka tarkoittaa ulos kutsuttuja. Sanaa käytettiin myös kansankokouksesta, sillä se muodostui ihmisistä, jotka kutsuttiin kokoon trumpeteilla ja muodostui tietyistä välituista ihmisistä. Myös Israelin kansakuntaa kutsutaan Vanhan testamentin kreikkalaisessa käännöksessä ekklesia nimellä, koska sekin oli kutsuttu ulos muista kansoista erityistehtävään.

Kristillinen seurakunta muodostuu kutsutuista, uskollisista ja valituista. Pyhä Henki jatkaa ihmisten kutsumista valittujen seurakuntaan evankeliumin julistuksen kautta. Ulos kutsuttuna seurakunta ei kuulu tähän maailmaan vaan erottautuu sen synnillisestä menosta vaikka elääkin maailman keskellä.

Kutsun puolittainen seuraaminen

Jumala kutsui Aabrahamin Urin kaupungissa. Kuuliaisena kutsulle hän lähti tuosta merkittävästä ja epäjumalanpalveluksen läpitunkemasta kaupungista liikkeelle. Hän otti mukaansa isänsä Terahin, vaimonsa Saaran ja kuolleen veljensä pojan Lootin.

Heidän olisi pitänyt mennä suoraan Kaananin maahan, mutta matka keskeytyikin puoleen väliin Harraniin.

Jumala kutsui Aabrahamin ilmestymällä hänelle ja puhumalla hänelle. Aabraham ymmärsi, mitä kutsu tarkoitti: Hänen oli poistuttava maasta, erottava suvustaan ja matkattava vieraaseen maahan, jossa hän joutuisi elämään kiertolaisena.

Uskon kautta oli Abraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, joka hänen oli määrä saada perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne saapuisi. Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa lisäksi ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. (Hepr. 11:8-9)

Puolinainen kuuliaisuus

Kun Jumala oli puhutellut Aabrahamia ja kutsunut hänet matkaan, hän tietenkin kertoi asian omaisilleen ja ystävilleen. Siitä alkoivatkin vaikeudet. Sukulaiset eivät olisi halunneet erota hänestä. Selkeä vastustus olisi ollut tuskallista, mutta kuitenkin helppo ratkaisu. Sen sijaan suku päätti lähteä mukaan. Voi olla, että Aabraham ilahtui heidän vastauksestaan. Mutta kaikki, mikä kiiltää, ei ole kultaa. Pelastuminen pois turmeltuneesta, epäjumalia palvovasta yhteisöstä, yhdessä pelastumattomien kanssa johtaa umpikujaan. Nimikristityt ovat aina muodostaneet todellisen Jumalan seurakunnan kasvun pahan esteen.

Tulos oli kompromissi. Aabrahamin sukulaiset alkoivat valittaa matkan vaivoista. Lopulta matka keskeytyi Harraniin. Siihen asti Aabraham oli kyllä ollut kuuliainen Herran kutsulle. Mukaan otettu isä oli vanha, hän vetosi ikäänsä ja matkan vaivoihin ja vaaroihin, niin päädyttiin kompromissiin. Asetuessaan asumaan Harraniin Aabraham ei noudattanut Herran kutsua loppuun asti. Aabrahamia eivät lannistaneet viholliset vaan ystävät, sukulaiset.

Jeesus sanoo: *”Jos joku rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, hän ei ole minulle sovelias.”* Usein meidänkin on vaikea vastustaa kiusauksia, jotka tulevat meille läheisiltä ja rakkailta ihmisiltä. Paratiisissa ennen lankeemusta Aadamiakin lähestyi kiusaus Eevan, hänen rakastamansa vaimon kautta.

Puolinaisuuden seuraukset

Puolinainen kuuliaisuus on tottelemattomuutta Herraa kohtaan. Et voi noudattaa Jumalan käskyä tekemällä jotain muuta, mikä miellyttää sinua paremmin. Kuuliaisuuden ydin on sen täydellisyydessä. Puolinaisuus on niskoittelua. Kun teet valikoiden oman mielesi mukaan etkä Herran sanan mukaan, se ei ole Jumalan vaan oman tahdon palvelua.

Puolinainen kuuliaisuus lisää meidän vastuutamme Jumalan edessä, koska se osoittaa, että tiedämme, mikä on Herran tahto, mutta emme sitä kuitenkaan tee. Sen seurauksena meille käy mahdottomaksi nauttia Jumalan lapsen etuoikeuksista. Emme saa unia, emme näkyjä emmekä sanaa Herralta. Juutumme paikallemme. Tottelemattomuus vie myös omantunnon rauhan. On todella vahingollista toimia vastoin omantunnon ääntä, kun se muistuttaa Jumala sanasta. Edelleen uskonelämästä katoaa ilo, voima ja rauha. Rukousyhteys Herran kanssa häviää.

Aabrahamin oli pakko joutua koetuksiin: Isä Terah kuoli, jotta side, joka esti Aabrahamia tulisi katkaistuksi. Aabraham oli pelännyt eron kyyneliä, mutta joutui ne kuitenkin kokemaan isänsä haudalla.

Pitämällä kiinni suhteestaan Lootiin ja ottamalla hänet kuitenkin mukaansa Aabraham hankki itselleen tulevia ongelmia, joita olivat riidat paimenten välillä ja Lootin joutuminen ryöstöretken uhriksi. Lootin pelastaminen jälkimmäisestä oli kova urakka. Lopulta Aabrahamin oli pakko erota myös Lootista, vaikka tämä halusikin uskoa samaan Jumalaan kuin hän, mutta teki sen puolinaisella sydämellä. Meidänkin kannattaa miettiä, millaisia henkilösuhderiippoja vedämme mukanaamme, vaikka Herra on osoittanut, että niistä pitää luopua.

Jäämällä Harraniin Aabraham työnsi tuonnemmaksi ne suuret siunaukset, jotka Herra oli hänelle varannut Kaananin maassa. Vasta siellä hän pääsi osalliseksi taivaallisista kokemuksista, joissa Jumalan tunteminen syveni, Jumala ilmestyi hänelle ja Jumala solmi liittonsa hänen kanssaan.

Harran kuvaa kristillisyyden tilaa, jossa on kuolema elämässä, kapina kuuliaisuudessa, epäusko uskossa. Se kuvaa halua tulla Jeesuksen ristin kautta pelastetuksi, mutta kieltäytyy kantamasta omaa ristiään. Siinä tilassa on kyllä edelleen uskoa Jumalaan, mutta ei riittävästä voidakseen nauttia taivaallisesta onnesta, eletään surkeaa uskonelämää. Pelastava usko kyllä säilyy, mutta elämä ajassa on surkeaa. Puolinainen uskova on maailmalle huono mainos Kristuksesta.

Jumalan kutsun luonteesta

Jumalan kutsu on luonteeltaan hengellinen. Meitä ei välttämättä kutsuta muuttamaan pois sieltä, missä elämme, mutta meidät kutsutaan viettämään aivan uutta elämää. Jeesuksessa me olemme ”maailmassa mutta emme maailmasta”. Meidän tulee hylätä kaikki huono seura, joka viettelee meitä synnin tielle, mutta meidän ei tarvitse mennä ulos maailmasta. Meitä ei kutsuta luostarielämään, vaan Aabrahamin tavoin vaeltamaan ihmisten joukossa suorittaen arkitehtäviämme. Hän hoiti laumojaan ja oli monenlaisessa vuorovaikutuksessa ympäristönsä ihmisten kanssa. Suhteessa lähimmäisiimme meitä kutsutaan jalouteen, itsenäisyyteen ja totuudellisuuteen. Kaikessa arkisessa työssä saamme palvella ja palvoa Jumalan nimeä.

Uskovan elämä ei kuitenkaan ole välttämättä helppoa, koska elämme synnin ja lankeemuksen maassa ja silti meidän tulee pysyä synnistä erossa. Jeesus rukoi puolestamme Isää: *”En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahasta.”* Meidät on siis kutsuttu elämään Jeesuksen kaltaista elämää tämän ajan keskellä.

Olemmeko valmiit seuraamaan kutsua loppuun asti? Suostummeko pakenemaan **kaikkea** syntiä, poikkeuksetta? Olemmeko valmiit seuraamaan kaikkea, mikä on puhdasta ja pyhää tekemättä poikkeusta? Tehtävämme on erottautua kaikesta sellaisesta, mitä Jeesus ei hyväksy, sillä ”ystävyyys maailman kanssa on vihollisuutta Jumalaa vastaan.” Siksi meidän tulee asettaa Raamattu ainoaksi ja pelkäksi elämämme ohjeeksi. Uskonto, joka ei ole sopusoinnussa Raamatun kanssa on väärää. Siksi meidän tulee seurata Pyhän Hengen ja Raamatun valaiseman omantuntomme ääntä. Erityisesti meidän tulee varoa muotojumalaisuutta, farisealaisuutta, kompromissien tekoa maailman kanssa. Niistä Jeesus erityisesti varoittaa. Siksi meidän tu-

lee erottautua sellaisesta uskonnollisuudesta, joka perustaa omaan tahtoon, älylliseen ylpeyteen tai maailman kanssa mukautumiseen.

Kutsu sanan kautta

Kutsu tulee uskovalle Jumalalta itseltään Pyhässä Hengessä julistetun tai luetun Sanan kautta. Siksi tehtävämme on seurata kutsua suurella huolellisuudella poikkeamatta oikealle tai vasemmalle. Jumalan kutsulla on ylin auktoriteetti elämässämme. Seuraamme sitä, vaikka emme tuntisikaan tietä ja vaikka pimeys ympäröisi meitä. Psalmissa rukoillaan: *"Auta palvelijaasi tekemään sinun tahtosi, sillä sinun tahtosi on iloni."*

Kutsu erottaa meidät muista ihmisistä ja siksi meidän on varauduttava ankaraankin vastustukseen. Ihmiset tulevat katselemaan meitä "värillisten linssien" läpi. Meidän on turha odottaa mitään puolueetonta suhtautumista.

Uskon ja armon varassa

Kutsun seuraamisen tarvitsemme uskoa ja armoa: Uskoa siihen, että Herran kutsu on oikea ja että Herra armossaan tekee sen noudattamisen mahdolliseksi, kun olemme kuuliaisia sanalle. Kutsun varassa kulkeminen merkitsee luopumista rakkaasta, mukavasta ja aloilleen asettuneesta elämästä. Aabrahamille se merkitsi uskoa omistaa perintö pojalle, jota ei vielä ollut syntynyt heidän ollessaan jo vanhoja. Vain uskossa, joka näkee näkymättömän ja tulevan, voi kutsua seurata.

Kutsun seuraaminen merkitsee koettelemuksia. Liikkeelle lähtö on vain yksi monista. Jeesus lupaa seuraajilleen: "Maailmassa teillä on ahdistus, mutta minä olen voittanut maailman." Koska Herra on omiensa kanssa joka hetki ja joka tilanteessa, kaikissa ahdistuksissa voimme päästä voittajiksi. Se on Hänen voittonsa, jonka Hän vaikuttaa meidän elämässämme ja meidän kauttamme.

Kutsun seuraajan erikoisasema

Kun lähdemme seuraamaan Jumalan kutsua, Hän tulee osoittamaan, että tie, jota kuljemme, on oikea. Hän myös kantaa vastuun kaikista niistä seurauksista, joita meille koituu seuratessamme Hänen sanaansa. Aabrahamille Jumala osoitti, että kuuliaisuus on viisautta.

Seuratessamme Herran kutsua lakkaamme olemasta osa tätä nykyistä synnin maailmaa. Jumala kohtelee tätä maailmaa ja omiaan eri tavalla. "Ei ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Jeesuksessa Kristuksessa." (Room. 8:1) Vaikka uskovakin saa kokea elämässään Jumalan rakastavaa kuritusta, hän ei joudu milloinkaan enää tuomion alle, sillä Jeesus kantoi hänen syntiensä tuomion Golgatan ristillä. Sikäli kuin pidämme Herraa kasvojemme edessä, olemme Kaikkivaltiaan suojeluksessa.

Kutsun seuraajat pääsevät yhteyteen Jumalan kanssa. Aabrahamilla oli teltassaan toverinaan itse Herra. Jos jätät tämän maailman ja pysyt Herran kanssa, Jumala itse pysyy sinussa, sinun kanssasi. Siksi saat olla jumalallisen hoidon ja huolenpidon alla. Jumala on kilpesi. Jumala siunasi Aabrahamia kaikin tavoin, niin sodan kuin rauhankin aikana. Siksi meidän tulee etsiä kaikessa elämässämme sopusointua Jumalan tahdon kanssa.

Kun Aabraham seurasi kutsua, Jumala saattoi käyttää häntä sen suvun perustamiseen, josta maailmaan tuli Vapahtaja. Hän sai toimia myös Jumalan ilmoituksen vastaanottajana ja sen välittäjänä meille. Jumala voi käyttää meitäkin, kun tulemme sinne, missä Hän voi meitä käyttää.

Kuuliaisuus Herran äänelle merkitsee eroamista tämän maailman arvoista, sen syneistä ja sen suosiosta. Se on lähtöä liikkeelle kohti taivaallista päämäärää. Aabraham ei saanut vielä Kaanaan maassa muuta kuin hautapaikan verran maata, mutta syvimmissä merkityksessä hän saavutti luvatus maan, kun hän pääsi perille taivaan kirkkauteen:

Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa. Hän asui teltoissa lisäksi ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. Abraham näet odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka suunnittelija ja rakentaja on Jumala. (Hepr. 11:9-10)

Radiopastori Yoshitake Arikin taival

Pastori Arika syntyi Tsuyaman kaupungissa pientilallisen vanhimpana poikana viisilapsiseen köyhään kotiin, jolla ei ollut mitään kosketuspintaa kristilliseen uskoon. Isä kuoli, kun hän oli vasta 12 vuotta vanha. Näin ollen hän joutui jo pienestä pitäen huolehtimaan peltotöistä, joissa käytettiin lannoitteena ihmisten lantaa. Sitä hän kävi kärryillä hakemasta kaupungilta ja toimi esimerkillisenä vanhimpana poikana.

Isän kuolema 12 –vuotiaan pojan silmien edessä painoi hänen sydämeensä syvän kuoleman pelon, joka kalvoi hänen sisintään jatkuvasti. Vuonna 1953 norjalainen lähetyssaarnaaja Arne Grønning aloitti Tsuyamassa pioneerityön. Kristillisen seurakunnan tehtävähän on viedä evankeliumi ihmisille eikä odottaa, että ihmiset tulisivat etsimään sitä. Nuorukainen Arika alkoi käydä kirkossa niin sanotun kristinuskobuumin aikana, kun kirkosta saatiin monenlaista aineellistakin apua sodanjälkeisissä köyhissä oloissa. Hyvän Paimenen sana osui hänen sydämeensä paljastaen ei vain tekosyntejä vaan koko sydämen syvän syntiturmeluksen. Jouluna 1953 hänet kastettiin 16 muun joukossa. Kastettujen joukossa oli myös hänen tuleva vaimonsa.

Arika pääsi näin osalliseksi syntien anteeksiantamuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Vuoden 1954 syyskuussa hän aloitti Koben Luterilaisen Raamattukoulun 5. kursilla ja sen päätyttyä toimi lähetyssaarnaaja Grønningin avustajana Tsuyamassa. Tämä lähetyssaarnaaja oli todellinen rukouksen mies ja opetti Arikia pitäytymään tiukasti Jumalan sanaan. Ei riittänyt, että sanaa luettiin. Sanalle piti olla myös kuuliainen.

Eräänä päivänä lähetyssaarnaaja sanoi Arikille: ”Mene pyytämään anteeksi siltä ja siltä seurakuntalaiselta!” Mutta Arika ei ollut mielestään tehnyt mitään sellaista, mitä hänen olisi pitänyt pyytää anteeksi. Silloin Grønning avasi Raamatun vuorisaarnasta kohdan:

Jos sinä olet viemässä lahjaasi alttarille ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten uhraamaan lahjasi. (Matt. 5:23-24) Sanalle kuuliaisena Arika meni sopimaan tämän henkilön kanssa.

Vuonna 1956 Arika opiskeli toisen vuoden Koben Raamattukoulussa ja sai sen jälkeen kutsun evankelista harjoittelijaksi Oodan seurakuntaan kahden naislähetin työ-

toveriksi. Kerran hän oli lähdössä kotikäynnille erään seurakuntalaisen luokse, kun lähetti kysyi häneltä: ”Minkä Jumalan Sanan kohdan aiot tälle seurakuntalaiselle viedä?” Arikille ei ollut tullut mieleenkään sellaista mieltä, hän oli vain ajatellut mennä juttelemaan ja kyselemään kuulumisia. Näin hän sai opetuksen siitä, mikä on varsinainen tehtävämme.

Kolmen vuoden kuluttua hän pääsi opiskelemaan Koben Luterilaiseen Teologiseen seminaariin ja valmistui pastoriksi 1967. Hänet nimitettiin Matsuen seurakunnan pastoriksi tilanteessa, jossa edellisen pastorin kanssa suuri joukko seurakuntalaisia oli juuri jättänyt kirkon ja perustanut uuden. Varsin masentavassa tilanteessa ja vielä kokemattomana Ariki joutui opettelemaan seurakunnan paimenen tehtäviä. Herra rohkaisi häntä erään keuhkotautiin sairastuneen naisen uskoon tulolla ja kirkkautteen pääsyllä. Parantolassa Ariki antoi tälle jo heikossa kunnossa olleelle lyhyen kasteopetuksen ja kastoi hänet Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Pian tämän sisaren kunto heikkeni niin, että hän ei jaksanut enää puhuakaan. Silti hän Arikin vieraillessa nosti kätensä peitteiden välistä ja teki voiton merkin. Sitten Ariki kysyi häneltä: ”Näetkö jo Jeesuksen?” Vastauksena tuli selkeä nyökkäys. Näin Ariki sai rohkaisua jatkaa työtä luottaen siihen, että Jumalan sana kykenee pelastamaan ihmisiä. Samalla hänelle vahvistui voimakas tietoisuus siitä, että hänen itsensä tärkein tehtävä on kuulla Herran sanaa ja seurata Jeesusta.

Raskailta vaiheiltakaan Herra ei Arikia säästänyt kouluttaessaan hänestä ison seurakunnan pastoria ja radioevankelistaa. Hänen kolmas tyttärensä kutsuttiin 24 päivän ikäisenä Herran luo. Tämä tuskainen kokemus merkitsi kuitenkin sitä, että taivaalliseen valtakuntaan syntyi entistä vahvempi side. Ratkaisevaa on lopulta, onko nimemme taivaassa elämän kirjassa vai ei.

Tänään pastori Ariki jatkaa osa-aikaisena radiopastorina ja opettaa Koben Luterilaisessa Raamattukoulussa ja Teologisessa Seminaarissa käytännöllistä teologiaa.

Entä sinä?

Oletko sinä jo kuullut Jumalan kutsun elämässäsi? Oletko taipunut Herran sanan edessä parannukseen, tunnustanut inhoten syntisi ja anonut anteeksiantamusta Jeesuksen Golgatalla vuodatetun uhriveren tähden? Oletko jo kääntänyt selkäsi tämän maailman kutsuille ja lähtenyt seuraamaan Jeesusta Vapahtajaasi ja Herraasi? Ellet vielä, niin Herra kutsuu sinua tänään kääntymään puoleensa. Hänellä on sinua varten varattuna yltäkyläinen elämä vaikeuksien keskellä tässä ajassa mutta lopulta voittajana Herran luona kirkkauden valtakunnassa.

Jos olet jo kuullut Herran kutsun, tee kutsumisesi ja valitsemisesi lujaksi seuraamalla kutsua loppuun asti. Mikä muu tahansa on parempi kuin haava omassatunnossasi. Riennä siksi synnin haavoittaessa sitä nopeasti Jeesuksen luokse omistamaan uusi puhdistus Golgatan uhriveressä. Herra kutsuu sinua uudelleen armoonsa. Seuraa Herran tahtoa ja hylkää kaikki, mikä on vastoin Herran sanaa. Älä anna periksi kiusaukselle puolinaiseen kuuliaisuuteen. Anna koko sydämesi tänään uudelleen Herralla, niin Herra itse on ilosi palvellessasi Häntä niin täällä ajassa kuin lopulta kirkkaudessa.